Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26504
Copyright: Admont, Benediktinerstift

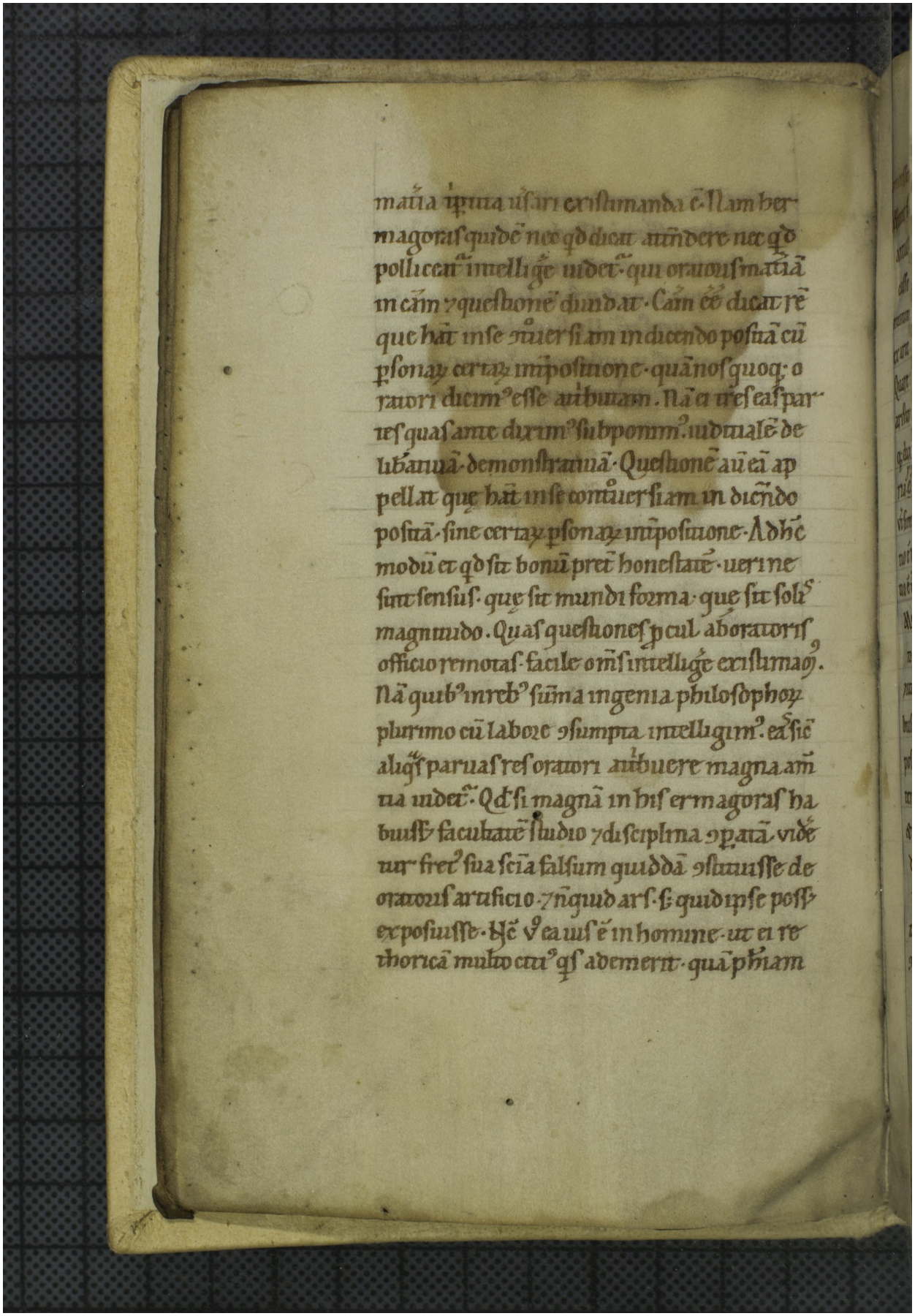

mania ipsum uiri existimanda est. Nam hermagoras quidem nec quid dicat intendere nec quid possit intelligere uidetur. qui oratoris maniam in cam et questionem diuidat. Cam esse dicat rem que habet in se universiam in dicendo posita cum personae certae impositione. quam nos quoque oratori dicimus esse attributam. Nam et res eas partes quas ante diximus subponimus. iudicialem deliberatiuam. demonstratiuam. Questionem autem eam appellat que habet in se contuersiam in dicendo posita. sine certae personae impositione. Adhec modum et quid sit bonum preter honestatem. uerum ne sint sensus. que sit mundi forma. que sit solis magnitudo. Quas questiones procul ab oratoris officio remotas. facile omnis intelligere existimamus. Nam quibus in rebus summa ingenia philosophorum plurimo cum labore consumpta intelligimus. easque aliquas paruas res oratori attribuere magna amentia uidetur. Quod si magnam in his hermagoras habuisset facultatem studio et disciplina comparatam. videretur fretus sua scientia falsum quiddam statuisse de oratoris artificio. et nequid arsisset quid ipse posset exposuisse. Hec ut ea uis est in homine. ut ei rethoricam multo citius quam ademerit. quam philam